

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.15.0847.N

L H *alias* **P M**,

inverdenkinggestelde,

eiser,

met als raadslieden mr. Erhard Vermeulen en mr. Iwona Wiewiorka, beiden advocaat bij de balie te Antwerpen,

tegen

BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van Financiën, voor wie optreedt de gewestelijke directeur der douane en accijnzen te Gent, met kantoor te 9000 Gent, RAC Ter Plaeten, Sint-Lievenslaan 27,

vervolgende partij,

verweerder.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, kamer van inbeschuldigingstelling, van 21 mei 2015.

De eiser voert in een memorie die aan dit arrest is gehecht, een middel aan.

Raadsheer Filip Van Volsem heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht Alain Winants heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Middel

Eerste onderdeel

1. Het onderdeel voert schending aan van artikel 47*sexies*, § 6, Wetboek van Strafvordering: het arrest oordeelt ten onrechte dat de verlengingen van 27 september 2012, 27 oktober 2012, 27 november 2012, 27 december 2012 en 27 januari 2013 van de machtiging tot observatie tijdig en dus rechtsgeldig zijn; die verlengingen dateren allen van de dag na het verstrijken van de voorafgaande toegelaten periode; bij afwezigheid van een wettelijke omschrijving van het begrip verlengen in artikel 47*sexies*, § 6, Wetboek van Strafvordering moet dit begrip in zijn gewone betekenis worden uitgelegd, wat wil zeggen in de betekenis van langer laten duren; iets wat niet meer is, kan niet worden verlengd; verlengen in de zin van de voormelde bepaling vereist dan ook een van kracht zijnde machtiging tot observatie, die er vóór de voormelde verlengingen niet meer was, zodat het arrest de

inhoud van het begrip verlenging miskent; bij gebreke aan een regelmatige verlenging van de initiële machtiging tot observatie zijn de verdere observaties wel degelijk onregelmatig.

2. Artikel 47*sexies*, § 6, Wetboek van Strafvordering bepaalt dat de procureur des Konings steeds op gemotiveerde wijze zijn machtiging tot observatie kan verlengen.

Bij afwezigheid van een wettelijke omschrijving van het begrip verlengen, moet dit begrip in zijn gewone betekenis worden uitgelegd, dit wil zeggen in de betekenis van langer laten duren.

Verlengen in de zin van artikel 47*sexies*, § 6, Wetboek van Strafvordering vereist dan ook in beginsel een nog van kracht zijnde machtiging tot observatie.

3. Onder verlengen in de zin van deze bepaling valt evenwel ook de beschikking waarbij de procureur des Konings de dag volgend op het verstrijken van een oorspronkelijk gemachtigde periode tot observatie beslist om te verlengen, welke dan de dag van de verlenging om 00.00 u uitwerking heeft. In een dergelijk geval sluit de periode waarvoor de verlengde machtiging geldt onmiddellijk aan bij de initieel gemachtigde periode, zodat het initieel gemachtigde tijdsvak en het tijdsvak waarvoor wordt verlengd een ononderbroken periode vormen.

In zoverre het onderdeel uitgaat van een andere rechtsopvatting, faalt het naar recht.

4. Het arrest dat eisers verweer dat de verlengingen van 27 september 2012, 27 oktober 2012, 27 november 2012, 27 december 2012 en 27 januari 2013 onregelmatig en nietig zijn omdat ze dateren van de dag na het verstrijken van de voorafgaande toegelaten periode, verwerpt omdat blijkt dat er voldoende tijdige machtiging was om de observatiemaatregel vanaf respectievelijk 27 augustus 2012, 27 september 2012, 27 oktober 2012, 27 november 2012, 27 december 2012 en 27 januari 2013 met ingang vanaf 00.00 uur te laten verderzetten onder de voorwaarden en de modaliteiten door de machtiging bepaald, is naar recht verantwoord.

In zoverre kan het onderdeel niet worden aangenomen.

Tweede onderdeel

5. Het onderdeel voert schending aan van artikel 149 Grondwet: het arrest is dubbelzinnig gemotiveerd en dus niet regelmatig met redenen omkleed; het laat in het ongewisse of uit de studie van het strafdossier en het vertrouwelijk dossier is gebleken dat de beslissingen tot verlenging van de machtiging dateren van vóór het verstrijken van de voorafgaande toegelaten periode, dan wel of die studie heeft bevestigd dat de beslissingen tot verlenging van de machtiging alle wel degelijk dateren van de dag na het verstrijken van de voorafgaande toegelaten periode; het oordeel van het arrest dat *“blijkt dat er voldoende tijdige machtiging was om de observatiemaatregel vanaf respectievelijk 27 augustus 2012, 27 september 2012, 27 november 2012, 27 december 2012 en 27 januari 2013 met ingang van 00.00 uur te laten verder zetten onder de voorwaarden en modaliteiten zoals door de machtiging bepaald”* is vatbaar voor twee interpretaties; in de ene interpretatie dateren de beslissingen tot verlenging van vóór het verstrijken van de voorafgaande toegelaten periode in welk geval de beslissing naar recht verantwoord is; in de andere interpretatie dateren de beslissingen tot verlenging wel degelijk van na het verstrijken van de voorafgaande toegelaten periode in welk geval de beslissing niet naar recht verantwoord is; minstens plaatst het arrest het Hof in de onmogelijkheid om de wettigheid van de beslissing na te gaan.

6. Artikel 149 Grondwet is niet van toepassing op de kamer van inbeschuldigingstelling die uitspraak doet met toepassing van artikel 235ter Wetboek van Strafvordering.

In zoverre het onderdeel schending van die bepaling aanvoert, faalt het naar recht.

7. Met de door het onderdeel bekritiseerde reden (arrest, p. 7, voorlaatste alinea), als antwoord op eisers verweer zoals weergegeven door het arrest (p. 7, derde alinea), laat het arrest niet in het ongewisse of de door het onderdeel geviseerde beschikkingen tot verlenging dateren van vóór of na het verstrijken van de initieel gemachtigde periode, maar oordeelt het dat een beschikking tot verlenging genomen op de dag na het verstrijken van de initieel gemachtigde periode en welke uitwerking heeft om 00.00 uur een tijdige machtiging is. Aldus belet het arrest het Hof evenmin zijn wettigheidstoezicht uit te oefenen.

In zoverre kan het onderdeel niet worden aangenomen.

Ambtshalve onderzoek van de beslissing

8. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Verwerpt het cassatieberoep.

Veroordeelt de eiser tot de kosten.

Bepaalt de kosten op 80,91 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit voorzitter Paul Maffei, als voorzitter, de raadsheren Filip Van Volsem, Alain Bloch, Antoine Lievens en Sidney Berneman, en op de openbare rechtszitting van 17 november 2015 uitgesproken door voorzitter Paul Maffei, in aanwezigheid van advocaat-generaal met opdracht Alain Winants, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

V. Kosynsky

S. Berneman

A. Lievens

A. Bloch

F. Van Volsem

P. Maffei